

mysterieus levensbeginsel het aanzijn kan geven. Zoodra men echter het door God geschapen beginsel als een complete ziel gaat beschouwen, komt men in conflict met de wetten van de erfelijkheid. Men kan op het terrein van den oorsprong der ziel alleen in gelijkenissen spreken. Dit doen de gewijde schrijvers, als zij den vader van een geslacht een marmerblok noemen, waaruit de nakomelingen zijn gehouwen, met inachtneming van de lijnen die in het marmer van nature zitten. Of ook als zij spreken van een borduursel, dat in 't verborgen geweven wordt in den moederschoot, en dat niet alleen een kunstenaar onderstelt, maar ook een weefgetouw en materiaal, d.z. de functies van de vader en moeder van het kind in wording.

Niet voorzichtig schijnt het ons toe, om met de heele en halve Traducianen over te gaan tot een werkverdeling tusschen God en de ouders, die het kind doen ontstaan. Dan toch moet men aannemen, dat ieder individu twee zielen in zich vereenigt, de dierlijke en de redelijke ziel, en dat één van deze twee zielen tot stand komt zonder invloed des Geestes of door medewerking des Geestes zoals bij de dieren. Maar dan kan men vragen waarom de hogere ziel niet op dezelfde wijze tot stand komt als de lagere. Men zal antwoorden, dat de redelijke ziel elementen bevat, die bij de dieren niet voorkomen, en daarom van hooger oorsprong moet zijn. Met dit antwoord zou men genoeg kunnen nemen als de zielkunde nog alle zielsverschijnselen trachtte te verklaren door analyse (ontleding) van werkelijke verschijnselen. Die tijd is echter voorbij, want de structuurpsychologie heeft aan 't licht gebracht, dat de verbinding van zielelementen synthetisch van aard is. Bij de dieren moge een soort van associatie van vage voorstellingen overheerschen, omdat zij blijken gebonden te zijn aan hun omgeving (Umwelt), maar bij den mensch is de bouw ook van het lagere zieleleven een andere. Een emotie is niet alleen een complex van gewaarwordingen, voorstellingen, instinctieve neigingen, en hun expressies, maar ook een beleving van waarden, die ons ik verhoogen of neerdrukken. De vrees van een hond kan zich alleen uiten in vlucht of verberging, maar de vrees van den mensch kan zich ook openbaren in verlegenheid.

De Traducianist laat dus de ouders door teling in het eerste levensbeginsel een reeks van verschijnselen aan den gang zetten, die even ingewikkeld is als de reeks van logische of redelijke verschijnselen, die uitloopen op het zelfbewustzijn.

Alle psychische grootheden zijn echter alleen te begrijpen, wanneer men ze benadert van uit de hogere eenheid die altijd gegeven is. Onze ziel is een systeem en de afzonderlijke verschijnselen, instincten, erfelijke neigingen en gevoelens moeten in dit licht beschouwd worden. Hier toch staan wij voor een ondoordringelijk mysterie, dat ons noopt te erkennen, dat God een bijzonder leven schept, dat nergens elders in de natuur wordt gevonden.

Den Haag.

LOS.

OPVOEDING EN ONDERWIS

De run op de rijpere jeugd.

Zoo langzamerhand is nu wel tot ons gereformeerde volksdeel doorgedrongen, dat de gereformeerde jeugdbeweging, zooals die zich georganiseerd heeft in den Bond van Jongelingsverenigingen op G. G., den Bond van Meisjesverenigingen op G. G. en den Bond voor Gereformeerde Jeugdorganisatie, omvattend de mannelijke en vrouwelijke gereformeerde jeugd van 12-16 jaar, bestaansrecht heeft.

Minder algemeen wordt alsnog erkend, dat die beweging in dezen tijd bestaansplicht heeft.

Er zijn er, die de klok willen terugzetten. Die alle jeugdorganisatie uit den boeze achten en heel de taak weer willen overdragen naar het gezin.

Maar bij eenig nadenken zal ieder moeten toegeven, dat dit niet meer gaat. Het is onmogelijk, dat het gezin nu nog kan voldoen aan de eischen, die het leven — het gereformeerde leven voorop — in deze tijdsomstandigheden stelt.

De verzwaarde roeping op geestelijk terrein, het verdonkerde aspect op politiek gebied en niet het minst de sociale vraagstukken — het schreeuwt alles om principiële gevormde menschen.

Nimmer dan ook is er meer behoefte geweest aan onze gereformeerde jeugdbeweging dan thans.

Maar — en dat is ook niet te ontkennen — nimmer ook is er dermate een aanval gedaan op hare geleederten, als nu.

Geen wonder. Hier is het werk van den vorst der duisternis. Onze gereformeerde jeugdbeweging is een der hechtste bolwerken, die hem belemmeren den tempel Gods en het altaar en die er in aanbidden (Openbaringen 11:1) stormenderwijs in te nemen.

Voor deze organisatie moet al het andere wijken, in zooverre het geen rechtstreeksche kerkelijke arbeid betreft. De rechtstraadsche vorming

tot belijdende leden in het catechetisch werk domineert.

Daarnaast heeft ons jeugdwerk zijn afgebakend, welomschreven terrein om aanvullend en steunend met gezin en kerk samen de geestelijk-zedelijke opvoeding te voltooien.

Maar wat ziet men nu?

Dit, dat allerlei organisaties de jongelui komen opeischen.

Voor al in de grootere plaatsen.

Daar is een wedloop om toch maar beslag op hen te leggen. Een ware run. Er zijn ouderen, die dat probeeren op het terrein der lichamelijke opvoeding. Die deze zelfs in feite boven de geestelijke vorming stellen, ook al betuigen ze u mischien, dat ze de principiële vorming primair achten.

Anderen meenen, dat sociale vorming nummer één moet zijn. Derhalve organiseert men clubs voor deze studie. En men ontziet zich niet de Geref. Jeugdbeweging er een adering voor toe te dienen. Die kan wel wat bloed missen.

Daar zijn derden, die al sinds eenige jaren de politieke vorming bovenaan plaatsen. Die de staatkundige scholing in de J. V. onvoldoende achten. En weer kost het den Bond eenige percentages.

Al deze verschijnselen zijn betreurenswaardige teekenen. Ze zeggen ons, dat we hoe langer zoo meer bezig zijn de centrale gedachte, dat Gods Woord alle levenssterren bestrijkt en van normen voorziet, te verdoezelen. Vandaar ook, dat op de J. V. de Schriftstudie meer en meer bezwaar ontmoet, omdat de jongeman van het heden veel te oppervlakkig is om op de dingen eingehend in te werken.

Toch zat er in de concurrente vereenigingen tot heden een principiële gedachte. Ook hier stond dikwerf geestelijke scholing voorop.

Doch in den laatsten tijd komen organisaties op, die m.i. funest zijn voor de gezonde geestelijke ontwikkeling van ons gereformeerde volksdeel.

En dan denk ik niet aan zang-, geheelonthouders-, gymnastiek-, reciteer-, schaak-, dam-, tennis-, hockey-, voetbal-, korfbal-, wandel- en reisverenigingen (U vult zelf wel het rijtje verder aan, want we zijn er nog niet) — maar aan de semipolitieke vereeniging als de Oranje-garde b.v.

Er dreigt n.l. het groote gevaar, dat deze beweging de levenssappen aan de Geref. Jeugdbeweging gaat onttrekken. Ik zou u gevallen kunnen noemen, waarin de meisjesvergaderingen geen leden krijgen op den avond waarop deze vereeniging haar samenkomsten houdt.

Het is ook alles veel aantrekkelijker. Stel u voor: Een mooi pakje, een publiek demonstreeren met vaandel en corps, leuke avonden, waarbij afwisseling te over. En dan je liefde voor Oranje te mogen uitjuichen, op dezelfde wijze als de Duitse jeugd haar „Heil Hitler!“ mag jauchzen — dat is toch maar wat, niet waar?

Dat vormt kerels. Mannen met durf en moed. En zet daartegenover nu eens dat saaie pietluttige gedoe van de J. V. en M. V.

Zitten die oude-jonge-mannetjes over dufriekende Bijbels gebogen.

Tobben die frissche jonge meisjes met de problemen uit Schrift en Belijdenis.

Voelt u het? Niet?

Nu, ik dan wel. Ik zie hier de poging om het Koninkrijk Gods te doen komen met uiterlijk gelaat.

Ik heb hier vroeger eens uiteengezet, dat ik dat uniformjes-gedoe haat, omdat ik het een verderf vind voor onze jeugd. Niet, dat ik antimilitarist ben. Het oorlogsuniform is geen spel.

Maar hier wordt gespeeld met de neigingen in onze jonge menschen te demonstreeren met hun „stolze Ich“.

Doch de voormannen dezer beweging vergeten één ding en dat is dit: Als je principiële mannen en vrouwen wilt vormen, geschiedt dat niet met armgymnastiek van „Hou Zee“ of „Oranje boven“, maar alleen door de rustige, moeizame j-a-r-e-n-l-a-n-g-e innerlijke scholing op het opvoedingsinstituut, dat K.V., M.V. en J.V. op G.G. heet.

Dat is opbouw, verdieping en versterking. Die scholing heeft ons de mannen en vrouwen gegeven, die nu met hand en tand de zuivere gereformeerde lijn trachten vast te houden.

Maar dezelfde menschen, die nu „Oranje boven“ brullen of „Hou Zee“ gillen, roepen over eenige jaren met hetzelfde élan: „Leve de revolutie“, enkel en alleen omdat hier oplegwerk is en niet de resultaten van karakteropbouw en geestesvorming.

Waarlijk, het is tegenwoordig geen sinecure gereformeerd te zijn. Het feit, dat er predikanten zijn (die toch leiders moesten zijn), welke zich vooraan plaatsen bij deze dingen — mogelijk uit angst „zielen“ te verliezen — zegt genoeg.

Laten we toch durven neen zeggen in dezen tijd. Laten we toch durven verliezen.

Eens zat ik aan het ziekbed van Dr Hania, dat zijn sterfbed zou worden. Toen zeide hij dit onvergetelijke:

„Je moet niet bang zijn te verliezen. Jezus kon ook discipelen genoeg krijgen. Maar Hij stelde het dilemma zó scherp, dat als gevolg er slechts twaalf overbleven. En daaronder zat nog een duivell. Toen bleven er maar elf over.“

En tot die elf zegt Hij: Willt gij ook niet heengaan? Hij laat ze nog vrij. Hij wil geen reclame-meelopers. Alleen zij, die zeggen: Heere, tot wij zullen we heengaan. Gij hebt de woorden der eeuwigen levens, die worden apostelen.

Met die elf is Gods Koninkrijk gebouwd. Ellendige visschers. Maar innerlijk geprepareerd.“

Zoo nu bezie ik onze kans op behoud. Willen we in de toekomst onze waarachtige Gereformeerde levenshouding handhaven, dan zullen we al het terug moeten tot het principiële Verbondsleven.

Men leze toch de circulaire door de Bondsbesturen aan de Kerkeraden gezonden. Men begrijpe. Men doe er naar.

N. a. Z.

J. E. KOK.

BRIEF UIT AMERIKA

Een Methodist wordt Barthiaansch.

Dr Edwin Lewis was methodist, is methodist en blijft methodist. Dr Lewis was Arminiaan, is Arminiaan, en blijft Arminiaan. Dr Lewis was vrijzinnig, is rechtzinnig, en blijft vrijzinnig. Kan dat? In Nederland misschien niet, maar Nederland is ook een heel klein land. In Amerika kan zulke heel goed. Amerika is ja het land der wonderen of der wonderlijke dingen.

Welnu, in 1934 verscheen een boek dat hier een Römerbrief¹⁾ in het klein is geweest. Een door en door modern Professor verhaalt zijn overgang tot de orthodoxe leer. Hij critiqueert Schleiermacher en Ritschl, en hun Amerikaansche achterneven. Hij spreekt van Openbaring. Hij spreekt van Gods vrijmachtig welbehagen. Hij spreekt van een God die hoog boven het tijdelijke is verheven. Hij spreekt, in kort, in Barthiaansche termen.

Ieder greep dus naar „A Christian Manifesto“, het boek van Dr Lewis. De moderneren hadden hem al verdacht. Hij had al eerder een artikel geschreven dat niet zuiver was naar de overlevering van Ritschl. Men had hem gezegd, dat hij zich aan de „Fundamentalists“ had verkocht. In zijn boek geeft Dr Lewis nu rekenschap van zijn geloof.

Het gevolg was, dat de orthodoxen, althans sommige orthodoxen, hem met open armen hebben ontvangen. In September van 1935 was hij de hoofdspreker op een reeks vergaderingen te Princeton-Seminary. Dr Stevenson, de president van Princeton, heeft ja zijn plannen voor vereeniging van vele kerkengroepen. Hier was een kolffe naar zijn hand. Een methodist, een Arminiaan, voormaals modern, nu als hoofdspreker in een „Gereformeerde“ inrichting. Daartoe heeft Barth meegeholpen.

Al te nauw moet men het natuurlijk niet nemen met de orthodoxie van Dr Lewis. Een letterknecht wil hij niet wezen. De eerste drie hoofdstukken van Genesis zijn wel waar, maar alleen figuurlijk waar. Lewis is evolutionist. Van de schepping weet hij niet. Van den val des menschen weet hij niet. Van „Assen“ heeft hij dan ook niet gehoord. En wat heeft de schepping ook met het Christendom te maken? Trouwens het geheele Oude Testament wordt door Lewis bijna niet in aanmerking genomen. Met de geschiedenis des heils wordt niet gerekend.

Doch dit alles maar terloops.

Wat schrijft Lewis van het Nieuwe Testament? Ook dat moet men met oordeel des onderscheids lezen. Daartoe heeft ons de hogere critiek der Schrift veelszins geholpen. Het wereldbeeld van Paulus moet niet letterlijk opgevat. Als Paulus spreekt van engelen en duivelen, weten we natuurlijk wel, dat dit voor ons slechts beeldspraak wezen kan. Het was Paulus er alleen om te doen, de verhevenheid van Christus ons voor te schilderen. Daartoe gebruikte hij het wereldbeeld van zijn tijd. Als gij Paulus' brief aan de Colossensen leest, moogt gij dat wereldbeeld gerust vergeten. Niemand vraagt van u, dat ge dat zult aannemen, zooals het u daar wordt voorgeschilderd. Als gij er dan op wijst, dat in Colossensen 1:16 en 17 de schepping en de voorzienigheid worden geleerd, moogt gij u verzekerd houden, dat dat alles met de groote verhevenheid van Christus niets heeft te maken. Ik geef zijn woorden hier letterlijk weer: „You say you cannot believe all this fantastic speculation about intermediate beings. You say you cannot visualize such a universe as Paul here assumes. Nobody is asking you to do so. That is not the point of the Epistle at all. The message is what counts, not its wrapping. If you wish you may criticize, and even, I suppose, reject the cosmology of Colossians as you may criticize and reject the philosophy of the law in Romans“. Het wereldbeeld van Paulus alsook zijn „Wijdsbegeerte der Wetsidee“ moogt ge vrijelijk laten varen; dat alles heeft met uw orthodoxie niets van doen.

1) Zoo heette de bekende publicatie, waarmee Karl Barth aanvankelijk geweldigen indruk heeft gemaakt. (Noot van de Redactie.)

U begrijpt z...
niet veel hou...
De waarheid...
is eigenlijk re...
gelijk; Pelagi...
den elk een e...
woorden hier...
men mocht...
deren eens ni...
tine affirming...
lagus affirm...
both be rig...
Als men nu...
welten der l...
dan beide sle...
moest voor o...
eigenlijk ma...
het zit hen...
logica.

Maar missc...
aan onze m...
dit alles nie...
zeker wel e...
de waarheid...
hebt het al v...
in 't wargare...
zondigde, is...
Gods genade...
dien men he...
God heeft in...
gelaten, mel...
Zijn wezen v...
zijn woorden...
happened to...
something h...
wrote such...
an alien ele...
undergoing...
Als dus C...
heeft, daar...
in den tijd...
verwacht, da...
den hebben...
als wij een s...
en houden.

Men zal nu...
Lewis was...
is nu ortho...
is niet al t...
sproken...
dox. Dus b...
overduidelij...
verwelkom...
Princeton...
meer naar...
De Hollan...
het nu wel...
verde Werc...
aanbevolen!

Men zal nu...
Lewis was...
is nu ortho...
is niet al t...
sproken...
dox. Dus b...
overduidelij...
verwelkom...
Princeton...
meer naar...
De Hollan...
het nu wel...
verde Werc...
aanbevolen!

2) Augustinus...
vermogen en...
kunnen, kan r...

Corr...

F. te A. U...
gedeelten (m...
cleer:
„Voor ee...
gemaakt, dat...
OVER TE E...
Christ. Geref...
genoemde ps...
ANTI-MILT...
selen van de...
daan. Ik heb...
toelating gen...
a. Lid der...
de beginselen...
Tot zoover...
schrijft U m...
„Ik heb h...
lingen-confer...
kerken over...
me het slot v...
de conclusie...
aanzien van...
ginselen en...
dat we om-d...
ten doordring...
deze conclus...
ling dat een...
formeerde K...
Tot zoover...
meening vra...
a. Met de...
voornamelijk...
soe element...
van publieke...
gereformeer...
selvragen, e...
b. Inzake...
met U eens...
constateert...
kan worden...
komen, moet